

مَصِيرِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ

¹ أَقُولُ الصَّدَقَ فِي الْمَسِيحِ، لَا أَكْذِبُ، وَصَمِيرِي شَهِدٌ لِي بِالرُّوحِ الْقُدُسِ،² إِنَّ لِي حُزْنَ عَظِيماً وَوَجَعاً فِي قَلْبِي لَا يَنْقَطِعُ.³ قَلْبِي كُنْتُ أَوْدُّ لَوْ أَكُونُ أَنَا نَفْسِي مَحْزُوماً مِنَ الْمَسِيحِ لِأَجْلِ إِخْوَتِي، أَنْسَبَائِي حَسَبَ الْجَسَدِ،⁴ الَّذِينَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ وَلَهُمُ التَّبَنِّي وَالْمَجْدُ وَالْعَهْدُ وَالْإِسْتِرَاعُ وَالْعِبَادَةُ وَالْمَوَاعِيدُ،⁵ وَلَهُمُ الْآبَاءُ، وَمِنْهُمْ الْمَسِيحُ حَسَبَ الْجَسَدِ، الْكَائِنُ عَلَى الْكُلِّ، إِلَهًا مُبَارَكًا إِلَى الْأَبَدِ، آمِينَ.
⁶ وَلَكِنْ لَيْسَ هَكَذَا حَتَّى إِنَّ كَلِمَةَ اللَّهِ قَدْ سَقَطَتْ، لِأَنَّ لَيْسَ جَمِيعُ الَّذِينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ هُمْ إِسْرَائِيلِيُّونَ،⁷ وَلَا لَأَنَّهُمْ مِنْ نَسْلِ إِبْرَاهِيمَ هُمْ جَمِيعاً أَوْلَادُ، بَلْ "يَسْخَاقُ يُدْعَى لَكَ نَسْلٌ".⁸ أَيُّ لَيْسَ أَوْلَادُ الْجَسَدِ هُمْ أَوْلَادُ اللَّهِ، بَلْ أَوْلَادُ الْمَوْعِدِ يُحْسِنُونَ تَسْلًا.⁹ لِأَنَّ كَلِمَةَ الْمَوْعِدِ هِيَ هَذِهِ: "أَنَا أَنِي تَخَوُّ هَذَا الْوَقْتُ وَيَكُونُ لِسَارَةِ ابْنٍ".¹⁰ وَلَيْسَ ذَلِكَ فَقَطْ بَلْ رَفَقَهُ أَيْضاً، وَهِيَ حُبْلَى مِنْ وَاحِدٍ، وَهُوَ إِسْحَاقُ أَبُونَا،¹¹ لِأَنَّهُ، وَهُمَا لَمْ يُولَدَا بَعْدُ وَلَا قَعْلًا خَيْرًا أَوْ شَرًّا لِكَيْ يَتَبَيَّنَ قَضَا اللَّهِ حَسَبَ الْإِخْتِيَارِ، لَيْسَ مِنَ الْأَعْمَالِ بَلْ مِنَ الَّذِي يَدْعُو،¹² قِيلَ لَهَا: "إِنَّ الْكَبِيرَ يُسْتَعْبَدُ لِلصَّغِيرِ"،¹³ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "أَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ وَأَبْغَضْتُ عِيسَى".
¹⁴ فَمَاذَا تَقُولُ؟ أَلَعَلَّ عِنْدَ اللَّهِ ظُلْمًا؟ حَاشَا. لِأَنَّهُ يَقُولُ لِمُوسَى: "إِنِّي أَرْحَمُ مَنْ أَرْحَمُ وَأَتَرَأَفُ عَلَى مَنْ أَتَرَأَفُ".¹⁶ فَإِذَا لَيْسَ لِمَنْ يَنْشَأُ وَلَا لِمَنْ يَسْعَى بَلْ لِلَّهِ الَّذِي يَرْحَمُ. لِأَنَّهُ يَقُولُ الْكِتَابُ لِفِرْعَوْنَ: "إِنِّي لِهَذَا بَعَيْنِي أَقْمُنُكَ لِكَيْ أَظْهَرَ فِيكَ قُوَّتِي وَلِكَيْ تُبَادِيَ بِأَسْمِي فِي كُلِّ الْأَرْضِ".¹⁸ فَإِذَا هُوَ يَرْحَمُ مَنْ يَنْشَأُ وَيُقَسِّي مَنْ يَنْشَأُ.

نَامُوسُ بَرِّ الْإِيمَانِ

¹⁹ فَسَتَقُولُ لِي: لِمَاذَا يُلُومُ بَعْدُ، لِأَنَّ مَنْ يُقَاوِمُ مَشِيئَتَهُ؟²⁰ بَلْ مَنْ أَنْتَ، أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، الَّذِي تُجَاوِبُ اللَّهَ؟ أَلَعَلَّ الْجَنَّةَ تَقُولُ لِجَابِلِهَا: لِمَاذَا صَنَعْتَنِي هَكَذَا؟²¹ أَمْ لَيْسَ لِلْخَرَّافِ سُلْطَانٌ عَلَى الطِّينِ أَنْ يَصْنَعَ مِنْ كُتْلَةٍ وَاحِدَةٍ إِنَاءً لِلْكَرَامَةِ وَآخَرَ لِلْهَوَانِ؟²² فَمَاذَا إِنْ كَانَ اللَّهُ، وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُظْهِرَ غَضَبَهُ وَيُبَيِّنَ قُوَّتَهُ، اخْتَمَلَ بِأَنَاءٍ كَثِيرَةٍ آيَةً غَضَبٍ مُهَيَّأَةٍ لِلْهَلَاكِ،²³ وَلِكَيْ يُبَيِّنَ غَيْبَ مَجْدِهِ عَلَى آيَةِ رَحْمَةٍ قَدْ سَبَقَ فَأَعَدَّهَا لِلْمَجْدِ،²⁴ الَّتِي أَيْضاً دَعَا تَحْتَ إِثْمَانِهَا، لَيْسَ مِنَ الْتَهْوُدِ فَقَطْ بَلْ مِنَ الْأُمَمِ أَيْضاً،²⁵ كَمَا يَقُولُ فِي هُوسَعٍ أَيْضاً: "سَادُّعُو الَّذِي لَيْسَ

قَوْمِ بَرِّگَزِيدِهِ خِدا

¹ در مسیح راست می‌گویم و دروغ نی و ضمیر من در روح‌القدس مرا شاهد است،² که مرا غمی عظیم و در دلم وجع دائمی است.³ زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان مانند،⁴ که ایشان اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهده و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛⁵ که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالابد، آمین.

⁶ ولیکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلاند، اسرائیلی نیستند،⁷ و نه نسل ابراهیم تماماً فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد.⁸ یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند.⁹ زیرا کلام وعده این است که: موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری خواهد بود.¹⁰ و نه این فقط، بلکه رفقه نیز چون از یک شخص، یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد،¹¹ زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده¹² بدو گفته: شد که بزرگتر کوچکتر را بندگان خواهد نمود.¹³ چنانکه مکتوب است: یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن.¹⁴ پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا!¹⁵ زیرا به موسی می‌گوید: رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.¹⁶ لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.¹⁷ زیرا کتاب به فرعون می‌گوید: برای همین تو را برانگیختم تا قووت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.¹⁸ بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

¹⁹ پس مرا می‌گوئی: دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با اراده او مقاومت نموده باشد؟²⁰ نی بلکه تو کیستی، ای انسان، که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که: چرا مرا چنین ساختی؟²¹ یا کوزه‌گر اختیار بر گِل ندارد که از یک

شَعْبِي شَعْبِي وَالَّتِي لَيْسَتْ مَحْبُوبَةً مَحْبُوبَةً" ²⁶ "وَيَكُونُ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فِيهِ: لَسْتُ شَعْبِي، أَنَّهُ هُنَاكَ يُدْعَوْنَ أَبْنَاءُ اللَّهِ الْحَيِّ" ²⁷ "وَأَسْعَبَاءُ يَصْرُخُ مِنْ جِهَةِ إِسْرَائِيلَ: "وَإِنْ كَانَ عَدَدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَرْمِلِ الْبَحْرِ قَالَتِيَّةُ سَتَخْلُصُ، ²⁸ لِأَنَّهُ مُتَمِّمٌ أَمْرَ وَقَاضٍ يَا إِلَهِي، لِأَنَّ الرَّبَّ يَصْنَعُ أَمْرًا مَقْضِيًّا بِهِ عَلَى الْأَرْضِ" ²⁹ "وَكَمَا سَبَقَ إِسْعَبَاءُ فَقَالَ: "لَوْلَا أَنَّ رَبَّ الْجُنُودِ أَبْقَى لَنَا نَسْلًا لَصِرْنَا مِثْلَ سَدُومَ وَسَابَهْتُنَا عَمُورَةَ".

³⁰ "فَمَاذَا يَقُولُ؟ إِنَّ الْأَمَمَ الَّذِي لَمْ يَسْعُوا فِي أَثَرِ الْبِرِّ أَدْرَكُوا الْبِرَّ، الْبِرُّ الَّذِي بِالْإِيمَانِ، ³¹ وَلَكِنَّ إِسْرَائِيلَ، وَهُوَ يَسْعَى فِي أَثَرِ تَامُوسِ الْبِرِّ، لَمْ يُدْرِكْ تَامُوسَ الْبِرِّ. لِمَاذَا؟ لِأَنَّهُ فَعَلَ ذَلِكَ لَيْسَ بِالْإِيمَانِ بَلْ كَأَنَّهُ بِأَعْمَالِ التَّامُوسِ، فَإِنَّهُمْ اضْطَدُّوا بِخَجَرِ الصَّدْمَةِ ³³ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَا أَنَا أَصْعُ فِي صِهْيَوْنَ حَجَرَ صَدْمَةٍ وَصَخْرَةَ عَثْرَةٍ، وَكُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ لَا يُجْزَى".

خمیره طرفی عزیز و طرفی ذلیل بسازد؟ ²² و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید، ²³ و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود، ²⁴ و آنها را نیز دعوت فرمود، یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. ²⁵ چنانکه در هوشع هم می‌گوید: آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهیم خواند و او را که دوست نداشتیم محبوبه خود. ²⁶ و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در آنجا پسران خدای حیی خوانده خواهند شد. ²⁷ و اشعیا نیز در حق اسرائیل ندا می‌کند که: هرچند عدد بنی‌اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیه نجات خواهند یافت: ²⁸ زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بر زمین به عمل خواهد آورد. ²⁹ و چنانکه اشعیا پیش‌آخبار نمود که: اگر رب‌الجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند عَمُورَه می‌گشتیم.

عدالت توسط ایمان

³⁰ پس چه گوییم؟ امت‌هایی که در بی عدالت رفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است. ³¹ لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند. ³² از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند. ³³ چنانکه مکتوب است که: اینک، در صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهم و هر که بر او ایمان آورد، خجل نخواهد گردید.